

fige, sat der er, eller i hvert Tilfælde har været, stærk Stemning hos Kreditforeningerne for at faa denne Lov, for at de kunne se sig i Stand til at oprette en Afdeling for Laan, der ikke amortiseres. Derfor haaber jeg ogsaa nok, at vi til sidst blive enige om Indholdet af denne Lov. Naar vi ikke blev enige om den sidste Aar, er det jo sikkert først og fremmest, fordi vi fik denne § 3 om Statsgarantien ind, hvorved Loven jo blev faaledes, at den ikke var til at acceptere.

Med Hensyn til § 2 har dernæst et æret Flertal stillet forskellige Vndringer, der gaa ud paa at stærpe de Vilkaar, som Regeringen har ment at maatte opstille med Hensyn til Tilshynt med Kreditforeningerne. Jeg kan jo i og for sig ikke have noget imod, at man giver Indenrigsministeren en større Bemyndigelse i den Henseende, end jeg hidtil har anset det for fornødent, og jeg skal derfor ikke udtale mig imod disse Vndringsforslag i og for sig. Men et andet Spørgsmaal er jo, hvorvidt det virkelig er rigtigt at gaa saa vidt, som Flertallet har udtalt sig for. I saa Henseende tror jeg ganske vist, at det vil være fyldestgørende, hvad Regeringen har foreslaaet med Hensyn til Valget af den administrerende Direktør. Men jeg skal paa den anden Side indrømme, at det vil være meget heldigt, om man kunde komme over til, at Bestyrelsen vælges paa ubestemt Tid, thi dert ligger sikkert et af de Forhold, som har stabt adskillige Vanstueligheder med Hensyn til Kreditforeningernes Bestyrelse, nemlig dette, at Direktørerne vælges paa bestemte Aaremaal og navnlig da paa et kort Aaremaal. — Flertallet har dernæst under Nr. 6 og 7 foreslaaet Bestemmelser angaaende Burderingsmændenes Ansættelse og Burderingens Udførelse. Herom har jeg haft Bejlighed til forrige Aar at udtale mig udførligt, og jeg skal derfor gøre det ganske kort nu. Jeg er saa fuldstændig enig i, hvad der ogsaa blev stærkt fremhævet af det ærede Medlem for 6te Kred. (Ablefeldt-Laurvig), at det, der i og for sig er Hovedsagen for Kreditforeningerne, er at naa til fuldt betryggende og paalidelige Burderinger. Men paa den anden Side mener jeg rigtig nok, at det er en Opgave, der er overordentlig vanskelig at løse. En Forbedring af den nuværende Takstation i saa Henseende vilde det for Kreditforeningernes Vedkommende være, naar man vilde gaa til, hvad der er foreslaaet i Vndringsforslaget under Nr. 6, nemlig at lade Burderingsmændene vælge og afløde af Foreningernes Bestyrelse. Jeg anser det for uheldigt, naar det er ordnet

saaledes, som det er i enkelte Kreditforeninger, at Burderingsmændene vælges af Interessenterne, og jeg har bestræbt mig for i den Tid, jeg har haft med Kreditforeningerne at gøre, at opnaa Forandring i saa Henseende, og det er jo ogsaa slet i enkelte Kreditforeninger, hvor man er gaaet over fra dette, at lade Medlemmerne vælge Burderingsmændene, til at lade Bestyrelsen gøre det. Altsaa hvad Realiteten angaar, saa er jeg enig med Flertallet; men et andet Spørgsmaal bliver det jo, om det er betimeligt nu at opstille denne Forordning, om man kan have noget Haab om, at man vil kunne gennemføre den overfor Kreditforeningerne for Øjeblikket. Der er jeg noget i Tvivl, og derfor har jeg i alt Fald ikke i Regeringsforslaget villet optage nogen Bestemmelse om, at man skulde kunne tvinge Kreditforeningerne til at forandre deres Statutter derhen, at Burderingsmændene vælges, som det er foreslaaet i Vndringsforslaget under Nr. 6. — Den Ordning, som er foreslaaet i Vndringsforslaget under Nr. 7, nemlig at Kreditforeningerne skulde tvinges til at have Rejseinspektører, er jeg meget betænkelig ved, og den tiltaler mig slet ikke. Jeg tror, at det er noget, der maaske kan være heldigt, hvor det kan ordnes paa en god Maade, men der er i øvrigt en anden og ligesaa god Ordning, og det er den, som kan gennemføres i alt Fald i nogle af Kreditforeningerne, nemlig at Direktionens Medlemmer stiftes til at efterse Panterne; i saa Fald blive jo disse Rejseinspektører overflødige. Men navnlig er der dette, jeg vil tillade mig at fremhæve, især ligeoverfor den ærede Ordfører for Flertallet, som sagde, at disse Rejseinspektører skulde være Direktionernes Øjne, at for mig er det netop det betænkelige, at man saaledes paatvinger Direktionen andre Øjne end dem, den selv har, thi derved lægger man Ansvaret bort fra Direktionerne og over paa Rejseinspektørerne. Derfor tror jeg, denne Foranstaltning er uheldig, i alt Fald som en tvungen Foranstaltning. Det bliver noget andet, hvis Kreditforeningerne frivillig ville gaa over til at ansætte saadanne Rejseinspektører, hvor der ogsaa kan blive givet almindelige Regler for, med hvilken Begrænsning de skulle bruges af Direktionerne. — Hvad endelig Vndringsforslaget under Nr. 8 angaar, er det jo kun af redaktionel Bestaafenhed, og det tiltræder jeg.

Ordføreren (B. G. C. Jensen): Den højtærede Minister har saa udførligt udtalt sig om adskillige af de Forhold, som det ellers vilde paahvile mig at berøre, at jeg kan fatte mig i stor Skorthed. Det overraskede